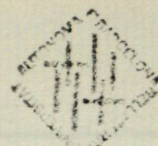
623

CEDOC
Donatiu
E Gasch

REALITAT

ORGAN LOCAL DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

10 ptes 4 FEBRER 1976
Nº 23 SABADELL

LA VAGA GENERAL
per la democracia i contra la repressió

EDITORIAL

La Huelga General, en la que prácticamente ha participado toda la población ha constituido un valiosísimo ejemplo que demuestra que los trabajadores , el pueblo de Sabadell se resisten a seguir pasivos ante la arbitrariedad y el caos que supone el actual consitorio y las demás instituciones fascistas de la ciudad.

Si bien la Huelga viene motivada directamente por las agresiones de los días 13 y 19, lo que es cierto también es que ha sido resultado del malestar acumulado como consecuencia de diversos motivos(falta de libertades, alto nivel de paro, medidas económicas del Gobierno, exigencia de Amnistía, alcaldadas - como la Residencia Albada o la Gran Vía...)

Esta Huelga General, a diferencia de otras que se han desarrollado en el resto del Estado español, se ha caracterizado por su carácter netamente político y eminentemente antifascista. El eje de la protesta ha sido la repulsa al actual Consistorio y la violencia institucionalizada en los cuerpos represivos y la consecuente exigencia de un Ayuntamiento Democrático.

Para nosotros,el PSUC, esta Huelga tiene un especial significado ya que las ansias de libertad y de democracia expresadas por el pueblo de Sabadell son el más fiel exponente de lo que puede ser la RUPTURA DEMOCRATICA tal como la concebimos y que significa la normalización política y democrática del conjunto del Estado español.

El carácter pacífico de esta huelga, el grado de responsabilidad y la capacidad de dirección propia puesta de manifiesto por el conjunto de trabajadores son la garantía de que la ruptura puede ser pacífica, sin que ello suponga ningún salto en el vacío ni ningún cataclismo social, salvo que las resistencias al cambio por parte de los "ultras" signifiquen una obstaculización a este proceso pacífico.

La conquista de la calle ha convertido a ésta en una zona de libertad,se ha impuesto de hecho los derechos de manifestación, reunión y expresión.

La unidad y la conciencia forjada por los trabajadores en esta Huelga General está siendo la garantía para no cejar en la exigencia de la libertad sindical y la creación de un sindicato unitario, democrático e independiente, por el cuál se ha manifestado la mayoría de nuestra clase obrera en estos días.

Hay que destacar el alto papel cívico que ha mostrado toda la población, tanto los diferentes sectores de trabajadores, comerciantes, pequeños empresarios (y algunos no tan pequeños)los movimientos juveniles, la presencia activa de las mujeres, así como el apoyo decidido de los sectores más avanzados de la Iglesia de Sabadell sumándose a la movilización ciudadana, a la cabeza de la cuál ha quedado reflejado el importante papel dirigente que en ella ha jugado el movimiento de Comisiones Obreras.

Tanto por el inicio como por el desarrollo de la huelga, el elemento fundamental en torno al cuál ha girado la orientación de toda la acción, ha sido las asambleas multitudinarias conseguidas en los locales públicos, lo que hace unas semanas era, para muchos, totalmente insospechado que se pudiese realizar.

El pueblo de Sabadell debe felicitarse a sí mismo por haber conseguido una gran victoria por cuanto:

- Ha hecho una protesta masiva contra las instituciones fascistas y ha exigido e impuesto los derechos democráticos.
- Ha conseguido que en la acción no hubiera despedidos.
- De 55 detenidos en la Huelga hoy sólo restan 2 (de los cuáles debemos exigir su inmediata puesta en libertad).
- La clase obrera ha impuesto en medio de esta coyuntura numerosas reivindicaciones económicas.

Esta Huelga General ha supuesto un ejemplo de combatividad y de movilización sin precedentes, y de unidad de la clase obrera y de ésta con el resto del pueblo, que permitirá avanzar, junto con las fuerzas integradas en la Assemblea Democrática de Sabadell, con más fuerza hacia la consecución de la ruptura y de la alternativa democrática.

Llamamos a todo el pueblo de Sabadell a que se una al Partit Socialista Unificat de Catalunya en la lucha por la libertad y el socialismo y a que avance hacia la Acción General Coordinada de Catalunya que consiga la Amnistía, permita la instauración del Govern Provisional de la Generalitat, el restablecimiento de l'Estatut de 1.932 y consecuentemente, la constitución de un Consell Municipal Provisional que garantice elecciones municipales democráticas.

dia 19 de febrer

la violencia, únic dialeg d'un consistori bunkerià

La brutal repressió del cos "especial" de policia contra la manifestació de mares i nens del passat divendres dia 13 va aixecar l'indignació de tota la ciutat. L'Assemblea Democràtica i la Coordinadora Local de les Comisions Obreres van convocar una manifestació el dijous dia 19, de resposta popular a la repressió. L'arrivada a mitja tarda dels "especials" amb quantitat superior als 500 no va espantar a la gent que ja s'hi havia afrontat la setmana avans. Però aquesta vegada la policia ja no va esperar a que es "pertorbés l'ordre públic"; quan encara no hi havia cap grup format al Passeig, varen atacar indiscriminadament a tots els vianants produint-se en aquesta carga i en altres que succeiren per tota la ciutat nombrosos ferits.

Cal insistir en les circumstàncies en que fóren agredits els principals ferits d'aquesta jornada. Manuel Rodriguez Arcos, secretari del Jurat d'empresa de Unitat Hermética, es trobava al Passeig Manresa mentre la policia copejaba a una dona d'edat avançaba. Davant d'això en Manuel es va indignar i cridà l'atenció dels "besties especials". Un d'ells

li disparà un tret que li tocà a la nuca pel que caigué inconscient fracturant-se el frontal. No en tingueren prou els grisos que 7 ó 8 se li tiraren a sobre picant-li a cops de porra i a cósses per tot el cos. El parte clínic va ésser: commoció cerebral, fisura de frontal, rotura ósea frontal dreta i fractura de crani, a part de molts cops i hematomes.

David Wilson de 37 anys, es trobava donant classe a l'escola FIAC, en un tercer pis de la plaça del'Angel. Es dirigia a tancar la finestra quan li tiren una bala de goma que li produiex ferides en els llavis i boca de pronòstic reservat.

En Javier Buisan Calleu de 4 anys, que es trobava jugant a casa seva,entra una bala que trenca el vidre de la finestra i se l'incrusta al abdomen amb varies ferides de vidres .

Angel Redondo Castaños de 16 anys. Commoció cerebral, hemorràgia interna en un ull que li provoca la pèrdua total de vista en aquest ull.

A part d'aquests ferits molts d'altres foren agredits: dins d'alguns autobusos, on van rebre conductor y cobrador incluits, a dins de les botigues on no es respecta ningú (com al Fustot, Musical, Lionesa, Obradors...) a gent que s'els feia baixar dels cotxes, i un molt trist etc...

Però el poble ja no s'espanta de la violència feixista, cada cop es veu més fort, més segur de la seva raó, més segur de la seva victòria. Aquest fets posen de manifest varies qüestions..

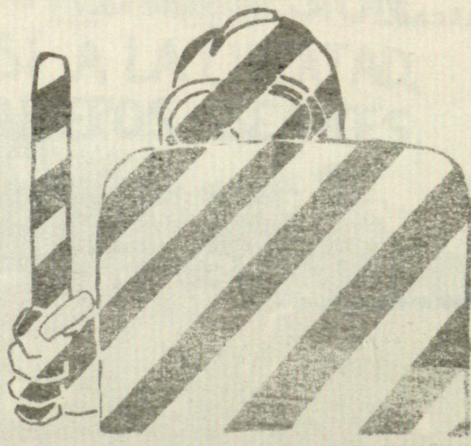
-La violència és consecuència directa de l'aïllament d'un consistori bunkerià que en no tenir sortida política per a resoldre els problemas utilitza l'aparell repressiu com a únic argument davant una oposició en aument.

-En segon lloc, que la legalitat del poble s'ha imposat a despit de total la repressió: la manifestació, per fer la qual s'havía demanat permís a Govern Civil, s'ha realitzat malgrat la prohibició i la força pública,i les altres dúes igualment sense permís.

-Entercer lloc, i com a conseqüencia de l'anterior, que cap prohibició,cap referència a "l'autoritat" ni cap violència podrà tancar el pas a la classe obrera i a les forces democràtiques, capdavanters de la lluita per alliberar al poble de Catalunya i tornar-li els drets que li van ésser sustrets per les forces feixistes.

Davant d'aquesta violencia, que hem sofert amb més intensitat que mai aquests últims dies, no podem per més que denunciar aquells que hipòcritament demanen "paciència". No es pot tenir paciència i rebre cops pel sol fet d'exercir el dret de manifestació reconegut a tots éls països civilitzats. No es pot tenir paciència i aguantar que unes persones que s'han autoconstituït en Ajuntament d'una ciutat, que els ha repudiat públicament, segueixin disposant del poder de regir-la en contra dels interessos dels ciutadans.

Nosaltres no estem disposats a tenir més paciència. I això no vol dir que vèiguem recorrer també a la violència. La nostra línia de conducta està molt clara i la coneix tothom: per un costat la unitat de totes les forces democràtiques per l'altra la movilització de totes aquestes forces cap a la vaga general per enderrocar la dictadura i tornar la llibertat al poble.

Comunicat de l'Assemblea Democràtica de Sabadell

El secretariat de l'ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA DE SABADELL saluda l'Assemblea del Palau d'Esports y a tots els sabadellencs i declare que:

Davant els aconteixements esdevinguts a la nostra localitat i la situació d'avui en relació amb la vaga generalitzada, el Secretariat de l'Assemblea Democràtica de Sabadell després d'haver recollit la informació dels fets, puntualitza:

Que la dinàmica propia de la situació creada d'ençà el desafiu del Consistori, empleant una activitat creixent de repressió ha configurat la resposta que és avui evident al carrer, després de passar pels següents fets:

I- 34 entitats ciutadanes demanen al Consistori que assumeixi la petició d'Amnistia. Per tal motiu son agredits alguns assistents al Plè Municipal.

2- La policia dispersa una concentració pacífica que pretenia entregar 8000 firmes ciutadanes demanant la dimissió del Consistori.

3- Actuació contundent de la brigada especial anti-disturbis, per disoldre una manifestació pacífica, per la que, previament, s'havia solicitat permís governatiu, demanant un Ajuntament democràtic.

4-"Carga"per disoldre una marcha pacífica d'ensenyants, pares i alumnes, (amb lessió de menors) en petició d'ensenyament gratuit, escola per a tothom i ajuda als mestres.

5- El día 19 manifestació massiva en protesta per l'actuació en els fets anteriors. "Carga" violenta de la brigada especial anti-disturbis, provocant varis ferits, alguns greus, fets coneguts per a tothom.

6- Començament de la vaga generalitzada al tenir coneixement de les agressions anteriors.

Queda clar que malgrat la repressió per evitar que el poble manifestés la seva disconformitat amb l'actuació del bunker local, no s'ha aturat la repulsa i condena general.

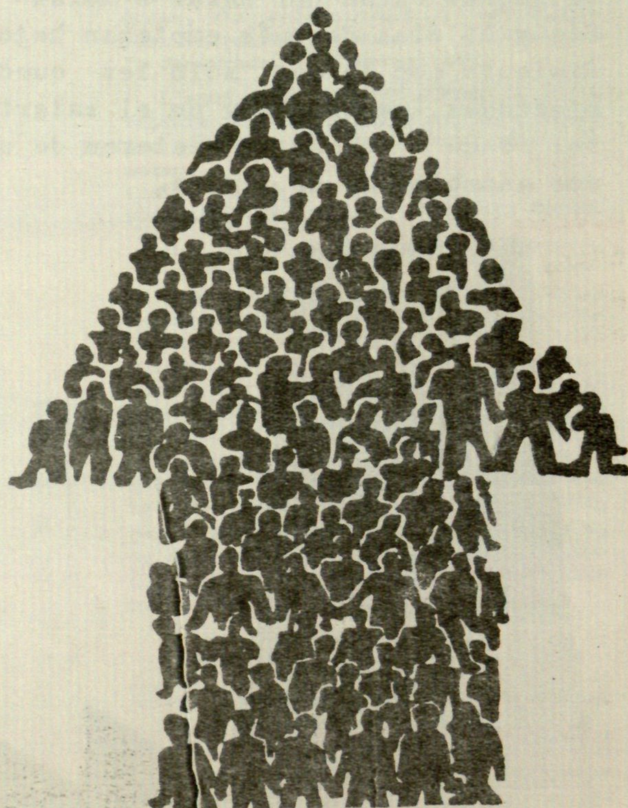
El secretariat de l'ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA DE SABADELL que sotscriu i les firmes que s'adjuntent, declaren:

I- Que els fets esdevinguts son el resultat de la manca de vies democràtiques a tots els nivells i en definitiva, de la manca de les llibertats fonamentals.

2- Que la manca de llibertats porta inevitablement a la repressió.

3- Que la present situació de pronunciament d'un poble que vol aquestes llibertats que li son negades, persistirà mentres no siguin aconseguides.

Per tot això,es fa necesària la dimissió de tot el Consistori y la creació d'un Consell Municipal Provisional democràtic que convoqui i garantitzi la celebració d'eleccions municipals lliures.

LA LUCHA DE LOS TRABAJADORES DE CASTELLA Y CIA

UNA LUCHA EJEMPLAR CONTRA LA CONGELACION SALARIAL

Por la constancia y la combatividad de los trabajadores de Castellá y Cia. en la negociación del convenio de empresa llevamos hoy a Realitat el ejemplo de su lucha.

La lucha de Castellá y Cia. se inició propiamente con las elecciones sindicales cuando los trabajadores consiguieron un jurado de empresa representativo. Ello les permitió hacer numerosas asambleas y denunciar abiertamente la situación económica en la que se encontraban y, al mismo tiempo coseguir la unidad necesaria para plantearse con fuerza sus reivindicaciones.

En la segunda quincena de noviembre se inician las deliberaciones del convenio, y en base a las medidas de Gobierno de congelación salarial, la empresa ofreció solo dos puntos por encima del coste de vida, lo que representaba muy poco, dado que los salarios de Castellá eran muy bajos.

A partir del 5 de Diciembre los trabajadores optan por parar 2 horas al día y 15 dias después empiezan bajo rendimiento con lo cual sólo les quedaban afectadas las primas y no el salario base. Desde entonces se hicieron de una a dos asambleas a la semana.

El 16 de Enero la empresa sanciona a 7 trabajadores y solo está dispuesta a levantar la sanción en el caso de que se firme el convenio con seis puntos por encima del coste de la vida. El día 19 la empresa amonesta a todos los trabajadores y éstos queman el tablero de anuncios en el que se había colgado la nota de amonestación.

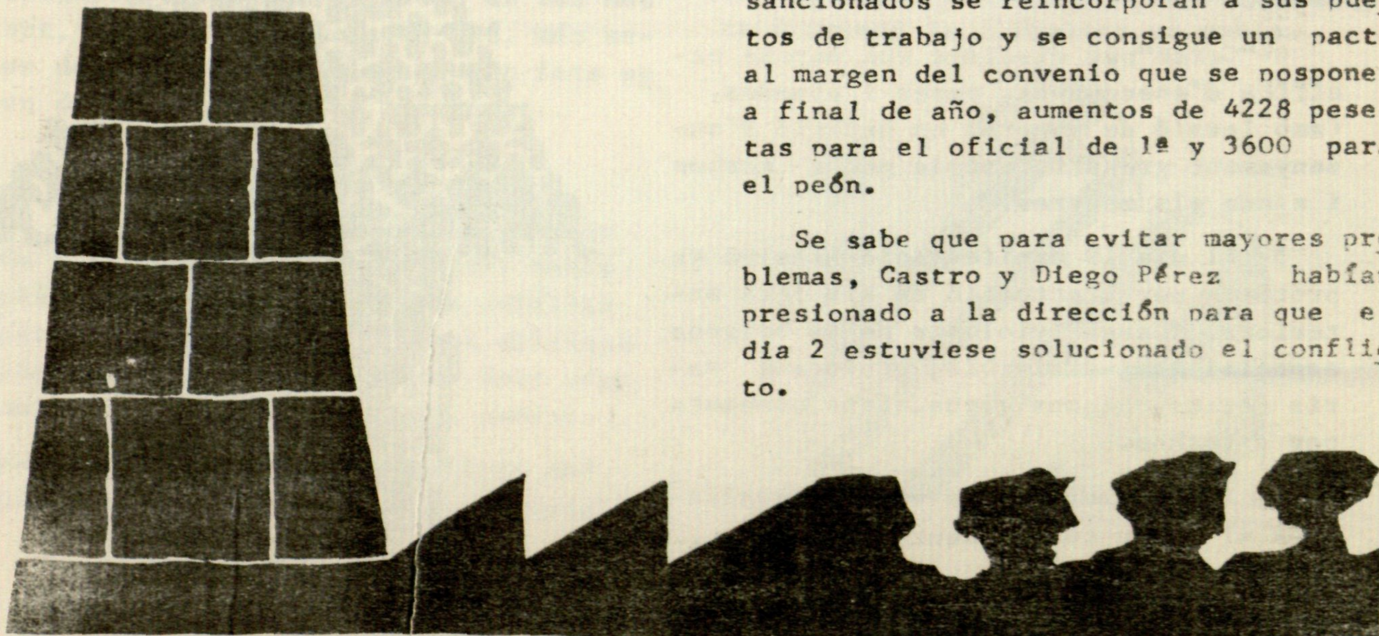
La respuesta de los trabajadores fué unánime: se constituyeron en asamblea permanente y los días 27, 28 y 29 se encierran en la empresa. Aunque por la noche se retiraban a sus hogares empiezan a recibir mantas y comida de familiares y otras empresas.

Cuando la policía se presentó para impedir la entrada de los sancionados y el jurado les explicó lo que estaban cobrando, aquella se retiró.

El día 28 se decide sacar el problema a la calle e ir al Gobierno Civil y al Obispo.

Después de tres días de encierro y ante la solidaridad creciente de los demás trabajadores de Metal, y concretamente de la UTT que ya había convocado una asamblea en el Sindicato para el 2 de Febrero, la empresa cede. Los sancionados se reincorporan a sus puestos de trabajo y se consigue un pacto al margen del convenio que se pospone a final de año, aumentos de 4228 pesetas para el oficial de 1ª y 3600 para el peón.

Se sabe que para evitar mayores problemas, Castro y Diego Pérez habían presionado a la dirección para que el dia 2 estuviese solucionado el conflicto.

Aunque los sueldos son aún bajos,esta lucha ha sido una total victoria,ya que a pesar de las coacciones de Castro, de la policía y de los empresarios (que hablaban a menudo del desenlace de Roca), se han conseguido aumentos del 40%.

Este aumento ha tenido mucha importancia para los trabajadores por cuanto han conseguido romper un brutal sistema de explotación basado en primas y en horas extras. HOY POSEEN UN SALARIO.

Los trabajadores han visto claro que las victorias se obtiene luchando todos unidos. Aqui la lucha ha sido la misma tanto para los peones, oficiales, técnicos, administrativos, e incluso para los montadores que estaban de viaje, y que regresaron para incorporarse con los demás compañeros.

sa dels interessos dels treballadors i de la personalitat nacional de Catalunya, la seva tenacitat en l'organització i desenvolupament dels diversos moviments de masses i en la lluita per la unitat de totes les forces democràtiques,en suma, la nostra política justa, ens han guanyat la simpatia de dotzenes de milers de catalans.Si el nostre PSUC és avui un gran partit, això és degut no sols a les seves forces organitzades, sinó també al suport que rep de dotzenes de milers de simpatitzants que, per unes raons o altres, no s'han decidit fins ara a ingressar-hi. D'altra banda, assistim a un ràpid procés de presa de consciència política de centenars de milers d'homes i dones que ara veuen la possibilitat de participar en l'edificació del seu propi esdevenidor, la qual cosa els predisposa a favor del nostre partit. Hi ha, doncs, condicions excepcionals per a proposar-nos de multiplicar ràpidament els efectius del PSUC, per a fer realitat en poc temps el nostre projecte de crear organitzacions sòlides del PSUC a tots els centres de treball i d'estudi, a tots els barris, pobles i ciutats de Catalunya. Això exigeix, en primer terme, impulsar resoludament la sortida del Partit a la superfície, trobar formes obertes de treball que permetin a les masses de veure el Partit, conèixer la seva política, actuar amb ell i ingressar-hi. Però exigeix en una mida no menor que cada organització i cada militant es plantegin com a tasca principal i permanent d'atraure al PSUC els millors lluitadors obrers i antifeixistes, els joves, les dones, els professionals i estudiants revolucionaris que vulguin lluitar per la democràcia i el socialisme.

L'ajut a la JOVENTUT COMUNISTA DE CATALUNYA en la campanya que du a terme per esdevenir una gran organització de masses, amb dotzenes de milers d'afiliats, ha de considerar-se com un complement i com una part d'aquesta tasca.

En l'acompliment d'aquestes tasques, correspon un paper fonamental als comunistes veterans que, com a conseqüència de la repressió o per altres raons lligades a la clandestinitat, es van veure obligats a deixar de militar organitzadament als nostres rengs. Ha arribat el moment que tots els comunistes veterans busquin el Partit, s'hi organitzin novament i esdevinguin activistes de la gran ofensiva que cal emprendre per guanyar milers i milers de nous militants, per aconseguir que no hi hagi ni una sola gran empresa, un centre d'estudi important, un barri o un poble de Catalunya sense organització del PSUC.

Aconseguir aquest objectiu fóra,d'altra banda, la millor manera de commemorar el 40 aniversari de la fundació del PSUC, que es complirà el proper 23 de juliol, el qual ha de marcar la consolidació definitiva del PSUC com a destacament dirigent de la lluita de la classe obrera i del poble de Catalunya per la llibertat i el socialisme.

Per un PSUC de dotzenes de milers de militants

Per l'enorme importància política que avui té per nosaltres la incorporació al Partit de nous militants, reproduïm una part de la recent declaració del Comité Executiu del PSUC.

Les necessitats del combat obrer i democràtic, en el moment que entrem a la recta final cap al canvi, reclamen l'existència a tot arreu de Comitès i organitzacions del PSUC capaços d'orientar i canalitzar el desig de lluita de les masses que s'ha posat de manifest a tants indrets i tan sovint en el darrer període i, especialment, en les manifestacions de Barcelona dels dies 1 i 8 de febrer.

La presència del nostre Partit al capdavant de la lluita és la millor garantia perquè el canvi es produeixi i perquè la democràcia sigui un camí de progrés cap al socialisme. No és casual que Arias exclogui la legalització dels comunistes dels seus plans de "democratització", i que la CIA i d'altres ressorts de l'imperialisme destinin mitjans i esforços enormes a la lluita per aïllar i afeblir el nostre Partit. Com a contrapartida, aquest fet contribueix, això no obstant, a fer que els treballadors i les masses en general vegin el PSUC com el seu partit, que hi hagi una simpatia general molt àmplia envers els comunistes.

Els sacrificis fets pels comunistes en aquests anys de dictadura, l'abnegació dels nostres militants en la defen-

Barcelona, 12 de febrer de 1976

El Comitè Executiu del

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

vida de partit

A partir del darrer gener i mensualment publicarem a REALITAT les aportacions per ajuda al Partit, a la propaganda i als presos polítics segons els diferents conceptes.

AJUDA AL PARTIT:

Creu de Barberà	810 pts.
Can Oriach	590 "
Can Rull	400 "
Torre Romeu	100 "
Merinals...................	620 "
Santa Mª	1.600 "
Comision C.	500 "

AJUDA A LA PREMSA: (inclou ajuda i premsa pagada)

Creu de Barberà	2.825 pts.
Can Oriach	5.682 "
Can Rull	1.727 "
Centre	800 "
Can Deu	666 "
Can Puigjaner..............	350 "
Torre Romeu	300 "
Merinals	950 "
Sant Olaguer	500 "
Santa Mª	1.300 "
Comissió	250 "
Comisión C.	700 "

AJUDA ALS PRESOS:

Torre Romeu	100 pts.

AJUD AL PARTIT DE SABADELL:

Can Oriach G. R...........	1.050 pts.
Can Rull	13.245 "
Can Puigjaner (de rifa de llibres)	2.473 "

Campanya de 200 milions per la premsa del Partit (MUNDO OBRERO i TREBALL)

Can Oriach	900 pts.
Can Rull	473 "
Can Puigjaner	300 "

campaña de ayuda a nuestra propaganda

El volumen de propaganda que se distribuye en Sabadell y las necesidades de mejorar nuestros aparatos has puesto las finanzas locales en una situación preocupante. Por este motivo se abre una campaña de ayuda a la propaganda de Sabadell. Sería necesario que cada organización estudiase con detalle la forma de aumentar la ayuda a la propaganda de forma que permita sanear nuestra situación. En REALITAT aparecerá reflejado mensualmente las aportaciones para ayuda a nuestra propaganda.

lee y divulga

